

# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Μέλλον προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἑσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου (σελ. 209), ἕως τέλους τοῦ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν... (σελ. 27), λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον.

## ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἄρτος ζωῆς αἰωνιζούσης γενέσθω μοι τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς ἔργοις ἀτόποις ὁ δαίλαιος, τοῦ σοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ θείου Αἵματος ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ, τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον.

### Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθή, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξίωσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι.

## ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Δακρύων μοι παράσχου, Χριστέ, ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθαρμένος, πίστει προσέρχωμαι καὶ φόβῳ, Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος Ἁγίου τε κοινωνίαν καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν, Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν.

### Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα, Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, κάμῃ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

## ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡθέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Κύριε, καὶ ὅλον ἀγίασον καὶ καταξίωσον, Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου τοῦ μυστικοῦ θείου Δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

## **Θεοτοκίον.**

Ίλέωσαι και ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγγνων σου, Δέσποινα, και τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἰκέτην και ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

## **ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.**

Καθὼς προέφης, Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· και ἐν ἐμοὶ μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα τρώγω σου τὸ θεῖον και πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ και Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, και καθαρισμόν τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

## **Θεοτοκίον.**

Μαρία Μητηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ Τόκου σου.

## **ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.**

Νοῦν, ψυχὴν και καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ, και τὸ σῶμά μου, και καταξίωσον ἀκατακρίτως, Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ξενοθεῖην παθῶν, και τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην ζωῆς και ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν ἀγίων, Χριστέ, Μυστηρίων σου.

## **Θεοτοκίον.**

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με ἀγίασον νῦν προσερχόμενον τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μητρὸς σου δεήσεσι.

## **Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Τὸν Ἄρτον, Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν και τὸ θεῖον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων, Δέσποτα, και φρικτῶν Μυστηρίων σου μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον και ἀθάνατον.

## **ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνοσ χρυσοῆς.**

Πηγὴ ἀγαθῶν ἢ μετάληψις, Χριστέ, τῶν ἀθανάτων σου νῦν Μυστηρίων· γενηθήτω μοι φῶς και ζωὴ και ἀπάθεια, και πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας προκοπὴν και ἐπίδοσιν πρόξενος, μόνη Ἀγαθέ, ὅπως δοξάζω σε.

Ῥυσθειὴν παθῶν και ἐχθρῶν και ἀναγκῶν και πάσης θλίψεως, τρόμφ και πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας, Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις και θείοις Μυστηρίοις και ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

## Θεοτοκίον.

Σωτήρα Χριστὸν ἢ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρρον ὄλον μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

## ᾠδὴ η´. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν καὶ ἀγίων σου, Χριστέ, νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου Δείπνου καὶ μυστικοῦ κοινωνὸν γενέσθαι κάμῃ καταζῖωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Ἵπὸ τὴν σὴν καταφυγὸν εὐσπλαγχνίαν, Ἀγαθέ, κράζω σοὶ φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον, Σῶτερ, κάγῳ, ὡς ἔφης ἐν σοὶ· ἰδοὺ γάρ, θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

## Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος. Ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου! Ὡ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος ὁ πηλὸς μετέχω καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

## ᾠδὴ θ´. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χρηστός ἐστι, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὁ Κύριος· δι´ ἡμᾶς καθ´ ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφορὰν Πατρὶ τῷ ἰδίῳ ἀεὶ σφαγιάζεται, ἀγιαζὼν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι ἀγιασθεῖν, Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἴκός σου τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα Πολυέλεε.

Ὡς πῦρ γενηθήτω μοι καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, Σωτὴρ μου, τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας καὶ ὄλον φωτίζον με προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

## Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεά, Δέσποινα· νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα τὸν πάντων δεσπύζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

**Καὶ εὐθὺς τό· Ἄξιόν ἐστιν. Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε, ἐλέησον (γ´). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου (σελ. 229), καὶ Ἀπόλυσις.**

## Τῇ ἐπαύριον.

Τὴν πρωΐαν μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινήν Ἀκολουθία, λέγε· Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ') καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

## Ψαλμὸς κβ' (22)

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῶσς, ἐκεῖ με κατεσκίηνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν, ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν. Ἡτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

## Ψαλμὸς κγ' (23)

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοιμάσεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῶος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστίν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

## Ψαλμὸς ριε' (115)

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὡ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.**

**Ἦχος πλ. β'.**

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῷ μου ψυχῇ. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

## **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

## **Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη τὸ παρόν.**

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο καὶ ἀνόμοις κριταῖς σέ, τὸν δίκαιον Κριτὴν, παραδίδωσι. Βλέπε, χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε, δόξα σοι.

Τό· Κύριε, ἐλέησον (μ'). Μετανοίας ὅσας βούλει, καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένας ἱκετηρίους Εὐχάς.

## **Στίχοι διδακτικοί.**

## **Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.**

## **Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.**

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότης.  
Φόβῳ πρόσσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.  
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν.  
Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν.  
Ἐπειτα θαρρῶν, μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

## **Ἄτεροι ὅμοιοι.**

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,

Τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος τοῦ Δεσπότου,  
Τῷδε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

## Εὐχή α΄. Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναΐδιος Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν, αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμι ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβάς καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόφρονε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν. Διὸ καὶ γὰρ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κάμέ, φιλόφρονε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἶρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἔλθων καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς μου· καὶ μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καὶ γὰρ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένους ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

## Εὐχή β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρῖμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι. Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοί μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν

ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν καὶ κάθαρσιν καὶ φωτισμὸν καὶ φυλακτήριον καὶ σωτηρίαν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καὶ πονηρᾶς πράξεως καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

## Εὐχὴ γ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄξιος, οὐδὲ ἰκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλίνειν τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς κατεδέξω ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν καὶ συνδειπνήσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπόσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλόν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ σοι καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμουσα καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκειώσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι, καὶ ἵνα μὴ, ἐπὶ πολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον καὶ ρίξωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ τῶν δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν ἁγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

## Εὐχὴ δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ εἰμὶ ἰκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθης ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλόφρων, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλοφροσύνης, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ

Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι  
προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων  
εὐλογημένος πάντοτε· νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

## **Εὐχὴ ε΄. Τοῦ αὐτοῦ.**

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι καὶ συγχώρησόν μοι, τῷ  
ἁμαρτωλῷ καὶ ἀχρεῖῳ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, τὰ πταίσματα καὶ πλημμελήματα καὶ  
παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας  
ἡμартон, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις ἢ ἔργοις ἢ ἐνθυμήμασιν ἢ  
διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς  
ἀσπόρως κυησάσης σε παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς  
μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος καὶ προστασίας καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με  
ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν  
Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἀγιασμόν καὶ  
φωτισμόν καὶ ῥώμην καὶ ἴασιν καὶ ὑγιάν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν  
καὶ παντελεῖ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν καὶ ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων  
καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ  
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ  
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## **Εὐχὴ ς΄. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.**

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις  
ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ  
ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ ἐνδόξων  
καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην  
ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν καὶ ἀγιασμόν καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ  
βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν  
πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ  
φιλοανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,  
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## **Εὐχὴ ζ΄. Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.**

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων,  
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,  
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,  
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,  
δέξαι δέησιν, Χριστέ μου·  
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,  
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,  
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,  
δός μοι παρρησία λέγειν,  
ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου,  
μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,  
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.



Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην  
ἦ, μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,  
μύρον ἐξωνησαμένη,  
ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι,  
σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,  
τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.

Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω,  
προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,  
μηδ' ἐμὲ βδελύξει, Λόγε,  
σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας  
καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι,  
καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρύων,  
ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ,  
τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου,  
κάθαρὸν αὐτοῖς με, Λόγε,  
ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου,  
καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.

Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,  
οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου·  
καὶ τοὺς μώλωπας ὀρθῶς μου  
ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας  
καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις  
καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.

Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,  
ποιητά μου, λυτρωτά μου,  
οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,  
οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.

Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου  
ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·  
ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,  
καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,  
γεγραμμένα σοι τυγχάνει.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου,  
ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος!  
καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας  
ἄφες μοι, Θεὲ τῶν ὅλων,  
ἵνα καθαρᾶ καρδία,  
περιτρόμῳ διανοία  
καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,  
τῶν ἀχράντων σου μετάσχῳ  
καὶ πανάγνων μυστηρίων,

οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται  
πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων  
ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.

Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·  
Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,  
πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,  
ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,  
ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.

Ἀληθῆς ὁ λόγος πάντως  
τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου.

Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων  
καὶ θεοποιῶν χαρίτων,  
οὔμενον, οὐκ ἔστι μόνος,  
ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,  
τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,  
τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.

Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω  
δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,  
τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,  
τοῦ ἀγαλλιμάματός μου,  
τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,  
διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,  
ὡς ὄρας μετὰ δακρῦων  
καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,  
λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων  
ἰκετεύων τοῦ λαβεῖν με,  
καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων  
καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων  
μετασχεῖν ἀκατακρίτως,  
ἵνα μείνης, καθὼς εἶπας,  
μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου·  
ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με  
τῆς σῆς χάριτος, ὁ πλάνος,  
ἀφαρπάσῃ με δολίως,  
καὶ πλανήσῃς ἀπαγάγῃ  
τῶν θεοποιῶν σου λόγων.

Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω  
καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·

Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,  
καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,  
οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον  
καὶ τὸν ἄσωτον, Οἰκτίρμον,  
ἐν ψυχῇ συντετριμμένη

νῦν με προσερχόμενόν σοι.

Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,  
ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι  
οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,  
ἄς ἐγὼ κατειργασάμην.

Ἄλλα τοῦτο πάλιν οἶδα,  
ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,  
οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,  
ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου  
τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,  
καὶ φιlanθρωπίαν ἄκραν·  
ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας,  
τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,  
καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις  
καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,  
κοινωνοὺς Θεότητός σου  
ἐργαζόμενος ἀφθόνως·  
καί, τὸ ξένον καὶ ἀγγέλοις  
καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,  
ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,  
ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.

Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,  
ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·  
καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις  
πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,  
χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,  
τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,  
χόρτος ὢν, καὶ ξένον θαῦμα!  
δροσιζόμενος ἀφράστως  
ὥσπεροῦν ἢ βᾶτος πάλαι,  
ἢ ἀφλέκτως καιομένη.

Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,  
εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,  
εὐχαρίστοις μέλεσί μου,  
τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου  
προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω  
καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,  
ὡς εὐλογημένον ὄντα  
νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

## Εὐχὴ η΄. Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἶκτον φιlanθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ  
ἡμέτερον ὄλον προσλαβόμενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς  
ὑπερφυῶς κησάσης σε, Πνεύματος θείου ἐπελεύσει καὶ εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀϊδίου,

Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ καὶ εἰρήνη καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρόν, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸν θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώματος. Ὁ τῆ ταφῆ σου τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τῆ τριημέρω σου καὶ ζωηφόρω Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῆ ἁμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῆ ἐνδόξω σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα καὶ τοῦτο τῆ δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας τοῦ Πατρός, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σφζομένων τυχεῖν. Ὁ τῆ ἐπιδημία τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον κάμὲ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελευσεως. Ὁ μέλλον πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον κάμὲ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## **Εὐχὴ θ´. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.**

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σύ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαίωσας καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξον μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον Σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡς περ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## **Εὐχὴ ι´. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.**

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμί ἐγώ. Ἐπι πιστεύω ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἶμά σου. Δέομαι οὖν σου· Ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

## **Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας Στίχους Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.**

Ἴδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·  
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῆ μετουσίᾳ·  
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.  
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

## Εἶτα τὸ Τροπάριον·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

## Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους.

Θεουργὸν Αἶμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων·  
Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων·  
Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει·  
Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

## Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

## Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τῷ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστὶ· τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

## Καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον...

# ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι προτρεπτικοί.

Ἐπὶ δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας  
Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,  
Ἵμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,  
Καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·  
Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός!

## Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Εὐχάς.

### Ἄνωνύμου

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπόσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωὸν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλόφρονε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴαριν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίον καταστήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἔορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορόντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνεκφραστός εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

### Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόφρονε· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

### Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,  
ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,  
μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ Πλαστοργέ μου·  
μᾶλλον δῖελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.

**Φ**λέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.  
Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·  
τὰς ἰγνύας στήριζον ὀστέοις ἅμα·  
αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·  
ὅλον με τῷ σῶ συγκαθήλωσον φόβῳ.

**Α**εὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με  
ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.

**Ἄ**γνιζε καὶ κάθαρε καὶ ρύθμιζέ με·  
κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζε με·  
δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,  
καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἀμαρτίας·  
ἴν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,  
ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.

**Π**ρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,  
τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,  
τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,  
πρὸς τοῖς δὲ σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·  
ὦν τὰς λιτάς, εὖσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,  
καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.

**Σ**ὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος  
ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης·  
καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,  
δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

## **Ἄνωνύμου**

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγίαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

## **Ἄνωνύμου εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.**

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ, ἢ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι

τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

## **Εἶτα τό·**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**Τὸ Τρισάγιον.** Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Κύριε Ἐλέησον (γ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. **Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔτινος τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ἐπετελέσαμεν (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἢ Μεγάλου Βασιλείου)·**

## **Τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ... (ὄρα τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, σελ. 303).

## **Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.**

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθε ὁ φθόγγος σου... (ὄρα τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου, σελ. 345).

**Ὁμοίως, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰ ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου·**

## **Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.**

Στόμα γρήγορον, καταπλουτήσας, νομεὺς ἄριστος, τοῦ θείου λόγου, ἀνεδείχθης ἱεράρχα Γρηγόριε· τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐκφάντωρ γενόμενος, δικαιοσύνης ἐκφαίνεις τὴν ἔλλαμψιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

## **Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν κιθάραν τὴν θεόπνευστον· καὶ τῆς σοφίας γλῶσσαν ὄντως τὴν θεόληπτον, τὸν Διάλογον ὑμνήσωμεν ἐπαξίως· Ἀποστόλων γὰρ τὸν ζῆλον μιμησάμενος, ἠκολούθησε σαφῶς αὐτῶν τοῖς ἴχνεσι. Τούτῳ λέγοντες, χαίροις πάτερ Γρηγόριε.

## **Εἶτα τό·**

Οὐρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία ἀνεδείχθη, ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον, Κύριε.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...



**Καὶ ἡ Ἀπόλυσις.**